

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

70. An Episcopus possit dispensare in interstitiis, quando ordinat familiarem suum? Ex part. 3. tr. 4. res. 189.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

sorie, de patrimonio; tum quia Rebuss. in tit. de Clericis & qui, & à quo creent. n. 21. quia beneficium temporum parui momenti, non parit domicilium, ut idem ait loco citato, & idem in declar. nou. pron. n. 21. de prestim. Et hæc omnia docet Zerola in praxi p. 2. verb. Ordo, q. 5. Sed nos omnia mihi placent, licet videatur approbare Cenedo in qq. Can. q. 18. num. 31.

RESOL. LXVIII.

An Episcopus debet statim conferre beneficium suo triennali familiari, ut possit illud ordinare? Et quid intelligitur per verbum statim, an intelligatur, cum primum vacauerit? Ex part. 8. tr. 2. Rel. fol. 33.

§. 1. **A**D hoc dubium sic responderet Matchinus de sacrum. Ordin. tract. 1. part. 5. cap. 9. num. 1. & seqq. Tertiò, intelligi deberet haec facultas cum ostere conferendi statim ordinatio congraum beneficium. Sed quid intelligatur per verbum statim, non leuis est disensio: siquidem Gabriel Vasquez 3. part. tom. 3. diff. 243. num. 49 verbum statim, interpretatur quamprimum; id est, quamprimum beneficium aliquod vacauerit, tenet Episcopum illud illi conferre; & interim commensalem habere, ne mendicare cogatur. Sed haec expositio est nimis ampla, & voluntaria: nam facta Congregatio declarauit, fuisse contra hanc Tridentini formam, quandam beneficij collationem triennali familiari factam intra annum, etiam in mense vndecimo à die ordinacionis: sic testantur Flaminius Partius de resignat. beneficiorum, lib. 4. quæf. 2. num. 92. Nicolaus Garcia de beneficiis, part. 2. cap. 5. num. 85. Similiter aliam factam post sex menses, fuisse contra eandem formam Tridentini, fuit resolutum in Curia Archiepiscopali Neapolitana, teste Riccio decif. 30. Molfesio in summa. tract. 2. cap. 2. num. 9. 8 idem fuisse resolutum à sacra Congregatione, referunt Zerola in praxi Episcopali, part. 1. §. Dimissoria, & part. 2. verb. Ordo, vers. quinto dubitatur. Flaminius vbi supra Rota Romana dicens. part. 1. decif. 731. eadem Rota decif. 222. Recentiores apud Farinac. qui testantur eiusmodi Episcopum incidisse in penas ordinantis non luos. Quare verbum statim, non excedere decem dies, tradunt Alexander, Romanus, Cacheranus, Riccius, quos referunt, & sequitur Molfesius vbi supra. Hucusque Matchinus.

2. Non deseram tamen adnotare sententiam sapientissimi Vasquez, negariam docere etiam post illum Gaspar. Hurtadum de sacram. Ordinis, diff. 17. vbi sic ait: Conceditur tamen in Tridentino. sess. 23. cap. 9. Episcopo, ut possit ordinare familiare suum, quamus non subditum, qui cum ipso facerit per triennium commoratus, cum onere concedendi illi beneficium quamprimum vacet, quod intelligitur, quamus nullum habeat patrimonium, & quamus nullius Ecclesiæ vrgeat necessitas Clericorum.

3. Et Iohannes Praepositus in 3. part. de sacram. Ordinis, quæf. unica, dub. 14. num. 142. adiurit id quod dicitur in Concilio Tridentino de beneficio statim conferendo, intelligi, cum primum vacauerit. Et hanc sententiam tenet etiam Tannerus tom. 4. diff. 7. quæf. 3. dub. 2. num. 38. sic assertens: Potest Episcopus ordinarius, non autem titularis, suum per triennium commensalem, aut famulum, quamus non subditum, initiare Tonsura, vel etiam sacrif. si quæ primùm ei vacans beneficium parat conferre.

4. Sed ego puto non esse recedendum ab affirmativa sententia, quam nominatum contra Vasquez

tenet etiam Averla de sacr. Ordin. q. 3. sed. 6. maxime stâte declaratione Cardinalium emanata die 22. Maij 1586. vt refert Parisius, & Garcia vbi supra.

RESOL. LXIX.

An Episcopus possit suo familiaris triennali dimissio concedere? Ex part. 8. tr. 2. Rel. 36.

§. 1. **R**espondeo affirmatiōe cum Praepositū in 3. part. de sacramento Ordinis, quæf. volta. 14. dub. 14. num. 142. Alzedo in praxi Episcop. part. 2. cap. 9. num. 39. Morchino de sacramento Ordinis, rel. 1. part. 5. cap. 9. num. 10. & aliis assertoribus facilius ordinandi familiare triennalem, collato statim beneficio extendit etiam ad concessionem dimissiorum, quibus ab alieno Episcopo possit Ordinem cipere.

RESOL. LXX.

An Episcopus possit dispensare in interstitiis, quando ordinat familiarem suum? Ex part. 3. tr. 2. Rel. 189. alias 190.

§. 1. **N**egatiuam sententiam tenent Villalobos in Summa tom. 1. tract. 1. 1. difficult. 9. num. 10. Ledesma in summa. tom. 1. de sacram. Ordinis, cap. 3. art. 1. clu. 5. qui citat Nauarrum lib. 1. cons. 13. de tempore, quia id, quod concedit in tali calu Concilium Tridentinum Episcopis, est privilegium. Ergo non est intelligendum de illis rebus, de quibus non loquitur. 2. Sed ego contrariam sententiam teno: cum Io. de la Cruz in direct. conf. part. 2. de sacram. Ordinis, dub. 43. concil. 2. vbi sic ait. Episcopus potest ordinare familiare suum alienæ diccessus, si per teatrum sit commoratus, & ei der beneficium; ita in Concilio Tridentino. sec. 23. cap. 9. Imd. & cum illo potest in interstitiis dispensare in casibus dicti Concilii cap. 11. & 13. Ita Congregatio Cardinalium. Hoc iudicat Docttor. Et hanc opinionem probabile putat esse etiam ipsam Ledesma vbi supra, sic asserta. [En lo que toca a los intersticios, no me parece muy improbable, que el Obispo a quien tiene le pueda dispensar.] Vnde Episcopi possunt tunc opinionem affirmatiuam in proxim deducere. Et ratio est, quia eo ipso quod Concilium dat Episcopis potestate concurrentibus illis conditionibus familiares suos ordinandi, & consequenter concedit illis necessaria ad talem ordinationem faciendam, ut dispensatio in interstitiis.

RESOL. LXXI.

An Episcopus possit cum suo familiaris triennali dispensare in interstitiis? Et quid etiam super illegitimitate ad minores Ordines? Ex part. 8. tr. 2. Rel. 35.

§. 1. **A**ffirmatiue respodet Zambellus in Report. Amor. verb. ordo, num. 16. & Molfesius in summa tom. 1. tract. 2. cap. 2. num. 9. vbi adducit declarationem factæ Congregationis Concilij sub die 22. Maij. 1594. & de dicta declaratione teneret etiam Io. de la Cruz, quem ego adduxi in part. 3. tract. 4. cap. 1. fol. 190. adhædere huius sententia.

2. Sed postea inueni aliam declarationem. Congregationis contrariam; vnde huic polliciori Novum standum